

αὐτῷ γενέσθαι τὴν διανάπαυσιν. καὶ μὴν κακεῖνο σοφὸν
καὶ χαρίεν τὸ ἐπιτήδευμα· τῆς ὥρας ἤδη τῆς χειμερινῆς
ἐπελθούσης, δένδρον τι κλάδοις τε καὶ φύλλοις ἀλλοτρίοις
ἐπικαλύψαντες καὶ τινὰς μεταξὺ τῶν κλάδων ῥάβδους
ἐνθέντες ἐπιχρισθείσας ἰξῶ κατὰ τῶν πεδίων ἰστῶσι, 5
κλωβοὺς ἀπαρτήσαντες· τοῖσδε ὄρνεις ἔνεισιν, οἱ πρὸς
τὴν ἄγρην τοῖς θηραταῖς ἀναγκαῖοι· τοὺς γὰρ λοιποὺς
ταῖς ὦδαῖς ἀναπείδουσι πλησιάσαντας τοῖς κλάδοις ἐπι-
καθῆσθαι τοῖς νόθοις· τοῖσδε ἅμα τῷ ξυνιζῆσαι καὶ τὸ τε-
θηραῖσθαι συμβαίνει. καὶ μὴν καὶ πάγαις ἔστιν ἰδεῖν τῶν 10
πτηνῶν πλεῖστα θηρώμενα, τιθέναι δ' αὐτὰς τροφήν τινα
ἐμβαλόντες ὑπὸ τὰς θάμνους εἰώθασιν· καὶ καθ' ἑτέρους
ἀλίσκονται τρόπους· γνώσῃ δ' ἕκαστον, εἴπερ ἴλεως
ἀκούοις, ἐν τάξει. γένη μὲν δὴ πλεῖστα πτηνῶν τὸν ὑγρὸν
ἀέρα διίπταται. 15

2. Πάντων δὲ χρὴ προκρίνειν τοὺς ἀετούς, ἐπεὶ μηδὲν
ὑπὲρ γρυπῶν σαφὲς ἔστιν εἰπεῖν, οὓς φασιν ἐν τοῖς τῶν
πλουσίων Ἀριμασπῶν ἔλεσι τρεφομένους χρυσὸν ἐκ τῆς
γῆς ἀγείρειν ὀρύσσοντας· τοὺς Ἀριμάσπας δὲ τούτους
οὐχὶ δύο τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἓνα ἕκαστον ἔχειν φασίν. 20

3. Τῶν ἀετῶν δὲ τὸ γένος καὶ τὴν ἰσχὺν ἐπιστάμεθα,
καὶ ὅσον τῶν λοιπῶν ὑπερτεροῦσιν ὀρνέων, ὡς καὶ τοῖς